

Sygn. akt : VU 725/13

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 11 września 2013 roku

Sąd Okręgowy - Sąd Pracy i Ubezpieczeń Społecznych w Legnicy

w składzie:

Przewodniczący: SSO Regina Stępień

Protokolant: Ewelina Trzeciak

po rozpoznaniu w dniu 11 września 2013 r. w Legnicy

sprawy z wniosku M. W.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w L.

o wyrównanie emerytury

na skutek odwołania M. W.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w L.

z dnia 28 marca 2013 roku

znak (...)

I. zmienia decyzję Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w L. z dnia 28 marca 2013 roku znak (...), w ten sposób, że przyznaje wnioskodawczyni M. W. prawo do wypłaty emerytury za okres od dnia 01 października 2011 roku do 31 sierpnia 2012 roku,

II. wniosek o wypłatę odsetek zawarty w odwołaniu przekazuje organowi rentowemu do rozpoznania.

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 28 marca 2013r. znak: (...) Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w L. odmówił wnioskodawczyni M. W. uchylecia decyzji z dnia 6 października 2011r. w części, w jakiej decyzja ta zawiesza, na podstawie art. 28 ustawy z dnia 16 grudnia 2010r. o zmianie ustawy o finansach publicznych oraz niektórych innych ustaw w związku z art. 103a ustawy z dnia 17 grudnia 1998r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych, prawo do emerytury za okres od dnia 1 października 2011r. do dnia 31 sierpnia 2012r. W uzasadnieniu organ rentowy wskazał, iż na skutek decyzji z dnia 6 października 2011r. wnioskodawczyni wstrzymano wypłatę emerytury od dnia 1 października 2011r. Decyzją z 6 września 2012r. organ rentowy podjął wypłatę emerytury na jej rzecz od dnia 1 września 2012r. wobec rozwiązania przez nią stosunku pracy.

W dniu 13 listopada 2012r. zapadło orzeczenie Trybunału Konstytucyjnego, zgodnie z którym art. 28 ustawy z dnia 16 grudnia 2010r. o zmianie ustawy o finansach publicznych oraz niektórych innych ustaw w zw. z art. 103a ustawy z dnia 17 grudnia 1998r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych jest niezgodny z zasadą ochrony zaufania obywatela do państwa i stanowionego przez nie prawa wynikającą z art. 2 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej. Organ rentowy zauważył, iż przedmiotowy wyrok wszedł w życie z chwilą ogłoszenia w Dzienniku Ustaw, tj.

z dniem 22 listopada 2012r. Zatem nie jest zasadne uchylenie decyzji z dnia 6 października 2011r. w części, w jakiej decyzja ta dotyczy zawieszenia prawa do emerytury za okres od 1 października 2011r. do 31 sierpnia 2012r. - co oznacza brak podstaw do wypłaty wyrównania za wskazany okres.

Odwołanie od powyższej decyzji wniosła M. W. domagając się przyznania wyrównania należnej emerytury za okres od 1 października 2011r. do dnia 31 sierpnia 2012r. wraz z odsetkami.

W odpowiedzi na odwołanie organ rentowy wnosił o jej oddalenie, argumentując jak w zaskarżonej decyzji.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Decyzją z dnia 13 marca 2009r. znak: (...) Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w L.przyznał wnioskodawczyni prawo do emerytury od 1 grudnia 2008r. Na dzień przyznania świadczenia wnioskodawczyni była zatrudniona w Zespole (...)w L..

Decyzją z dnia 6 października 2011r. organ rentowy, na podstawie art. 28 ustawy z dnia 16 grudnia 2010r. o zmianie ustawy o finansach publicznych oraz niektórych innych ustaw z urzędu wstrzymał wypłatę emerytury od 1 października 2011r. Wskazał, iż prawo do świadczenia podlega zawieszeniu, bowiem wnioskodawczyni pozostaje w zatrudnieniu.

Decyzją z 6 września 2012r. organ rentowy podjął wypłatę emerytury na jej rzecz od dnia 1 września 2012r. wobec rozwiązania przez nią stosunku pracy.

W dniu 12 grudnia 2012r. ubezpieczona złożyła wniosek o wypłatę wyrównania emerytury zawieszanej na mocy decyzji z dnia 14 września 2011r. za okres od 1 października 2011r. do 31 sierpnia 2012r. w związku z orzeczeniem Trybunału Konstytucyjnego z dnia 13 listopada 2012r. zapadłym w sprawie o sygn. akt K 2/12, w następstwie którego organ rentowy wydał decyzję opisaną w części wstępnej niniejszego uzasadnienia.

/ okoliczności bezsporne/

Sąd zważył:

Odwołanie wnioskodawczyni jest uzasadnione.

Wyrokiem z dnia 13 listopada 2012r. Trybunał Konstytucyjny (sygn. akt K 2/12) orzekł, iż art. 28 ustawy z dnia 16 grudnia 2010r. o zmianie ustawy o finansach publicznych oraz niektórych innych ustaw w związku z art. 103a ustawy o emeryturach i rentach z FUS dodanym przez art. 6 pkt 2 ustawy z dnia 16 grudnia 2010r., w zakresie, w jakim znajduje zastosowanie do osób, które nabyły prawo do emerytury przed 1 stycznia 2011r., bez konieczności rozwiązania stosunku pracy, jest niezgodny z zasadą ochrony zaufania obywatela do państwa i stanowionego przez nie prawa wynikającą z art. 2 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej. Sentencja wyroku została ogłoszona w dniu 22 listopada 2012r. w Dz. U. poz. 1285.

Podstawowy problem w rozpatrywanej przez Trybunał Konstytucyjny sprawie dotyczył oceny czy ustawodawca, rozciągając obowiązek rozwiązania stosunku pracy z dotychczasowym pracodawcą jako jeden z warunków nabycia prawa do emerytury na osoby, które skutecznie nabyły prawo do przedmiotowego świadczenia w okresie od 8 stycznia 2009r. do 31 grudnia 2010r., nie naruszył zasady zaufania do państwa i stanowionego przez nie prawa. W tym okresie nabycie prawa do emerytury następowało niezależnie od pozostawaniu przez ubezpieczonego w zatrudnieniu. Trybunał podkreślił, że zasada ochrony zaufania do państwa i stanowionego przez nie prawa przejawia się w takim stanowieniu i stosowaniu prawa przez państwo, by obywatela mógł realizować swoje prawa w zaufaniu, że nie naraża się na skutki, których nie był w stanie przewidzieć. Trybunał Konstytucyjny uznał, że rozwiązanie przyjęte przez ustawodawcę w art. 28 ustawy z 16 grudnia 2010r. spowodowało, że osoby, które skutecznie nabyły i zrealizowały prawo do emerytury w okresie od 8 stycznia 2009r. do 31 grudnia 2010r. zostały objęte nową, mniej korzystną dla nich treścią ryzyka emerytalnego, co naruszyło konstytucyjną zasadę zaufania obywateli do państwa. Jednocześnie

przepis ten pozostaje nadal w obrocie prawnym i znajduje zastosowanie do osób, które nabyły prawo do emerytury w momencie jego wejścia w życie i później, tj. od 1 stycznia 2011r.

W świetle powyższego do wnioskodawczynie, której decyzją z dnia 13 marca 2009r. przyznano prawo do emerytury od 1 grudnia 2008r., a więc bez konieczności rozwiązania stosunku pracy przepis art. 28 ustawy z dnia 16 grudnia 2010 r. o zmianie ustawy o finansach publicznych oraz niektórych innych ustaw w związku z art. 103a ustawy emerytalnej nie ma zastosowania.

W tym miejscu należy zauważyć, iż z mocy art. 190 ust. 1 Konstytucji orzeczenia Trybunału Konstytucyjnego mają moc powszechnie obowiązującą i są ostateczne. Z treści art. 190 ust. 4 Konstytucji RP wynika natomiast, iż orzeczenia Trybunału Konstytucyjnego, umowy międzynarodowe lub ustawa aktu normatywnego, na podstawie którego zostało wydane prawomocne orzeczenie sądowe, ostateczna decyzja administracyjna lub rozstrzygnięcie w innych sprawach, stanowi podstawę do wznowienia postępowania, uchylecia decyzji lub innego rozstrzygnięcia i w trybie określonym, w przepisach właściwych dla danego postępowania. Na tle tego stanu prawnego przeważa pogląd, że utrata mocy obowiązującej przepisu z powodu jego niezgodności z Konstytucją oznacza, że przepis ten nie może być stosowany poczynając od daty jego uchwalenia. Wyrok Trybunału ma skutki retroaktywne, a przez to zachodzi konieczność ponownego rozpoznania sprawy z pominięciem już niekonstytucyjnego przepisu (por. postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 21 listopada 2008r., sygn. akt V CO 43/08, wyrok Sądu Najwyższego z dnia 21 listopada 2006r., sygn. akt II PK 42/06).

Sumując należy zauważyć, iż wnioskodawczynie przysługiwała wypłata wyrównania od daty wstrzymania emerytury, tj. od 1 października 2011r. do dnia 31 sierpnia 2012r.

Mając na względzie powyższe w punkcie I wyroku Sąd zmienił decyzję Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w L. z dnia 28 marca 2013r. znak: (...)w ten sposób, że przyznał wnioskodawczynie prawo do wypłaty emerytury za okres od dnia 1 października 2011r. do dnia 31 sierpnia 2012r.

W punkcie II wyroku Sąd żądanie wnioskodawczynie w części dotyczącej odsetek przekazał organowi rentowemu do rozpoznania na podstawie art. 477¹⁰ § 2 kpc – zgodnie z którym, jeżeli ubezpieczony zgłosił nowe żądanie, dotychczas nie rozpoznane przez organ rentowy, sąd przyjmuje je do protokołu i przekazuje organowi rentowemu. Żądanie wnioskodawczynie wypłaty odsetek nie zostało rozpoznane przez Zakład Ubezpieczeń Społecznych.

Wobec czego jako nowy wniosek na podstawie wyżej wskazanego przepisu art. . 477⁽¹⁰⁾ § 2 kpc, należało postanowić jak wyżej.

Po wydaniu decyzji ubezpieczonej będzie przysługiwało odwołanie i dopiero wówczas sąd będzie mógł rozpoznać jej żądanie i ocenić zasadność decyzji ZUS.